

ŠKOLNÍ PLES
Slavnostní ukončení plesové sezony
ČTĚTE NA STRANĚ 1

DIVADELNÍ HRA LAKOMEC
Divadelní soubor Čapek
ČTĚTE NA STRANĚ 2

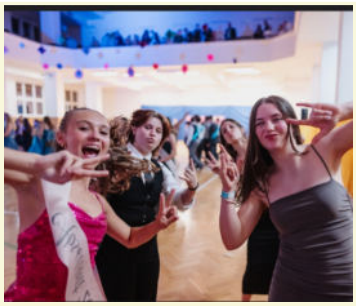
Školní ples Základní školy Karla Čapka

foto: Jaromír Zubák

Je to již pátý rok, kdy se naše škola rozhodla uspořádat první školní ples. Za tu dobu jsme již vystřídali ZŠ a SŠ Holečkova, Kulturní centrum Vzlet a letos poprvé se ples uskuteční v krásné budově vršovické Sokolovny. Prostory jsou to opravdu nádherné, vždyť je také mnohdy využívají filmaři.

Celým večerem nás provázela kapela STO neboli Sokolovský taneční orchestr, která s námi ples pořádá již několikátý rok

a vždy dokáže nadchnout celé publikum. Po slavnostním zahájení plesu paní ředitelkou Ivanou Vaňkovou se pozornost všech soustředila na naše deváťáky a jejich slavnostní šerpování, které dojalo každého v místnosti.

Během večera došlo i na předtančení pod vedením naší skvělé tělocvikářky, paní učitelky Renaty Horákové. Třída 9.A se proměnila ve spanilé labutě a nacvičila si baletní představení Labutí jezero. Třída 9.B nás vzala na cestu kolem světa za 80. dní a společně jsme protančili celý svět.

foto: Jaromír Zubák

foto: Jaromír Zubák

I letos si naši současní i bývalí žáci připravili několik profesionálních tanečních a hudebních vystoupení. Jako první nám zatančila standartní tance Anežka Marková, kterou znáte jako výbornou tanečnici z minulého čísla našeho

foto: Jaromír Zubák

časopisu. Se svým tanečním partnerem v průběhu večera vystoupila ještě jednou, tentokrát v stylu latinoamericano. Nechybělo ani vystoupení profesionální souboru, ve kterém tančí Valérie Sloupová, naše letošní deváťačka, které dav lidí roztleskalo vzpomínkou na muzikál Rebelové. Posledním tanečním vystoupením byla ukázka moderních tanců od Terky Hejátkové ze 7.A, která zatančila se svou trenérkou.

Z hudebních čísel jste si mohli poslechnout naši bývalou žákyni Anitku Jašari a nechyběl ani minikoncert pana učitele Romana Jehličky.

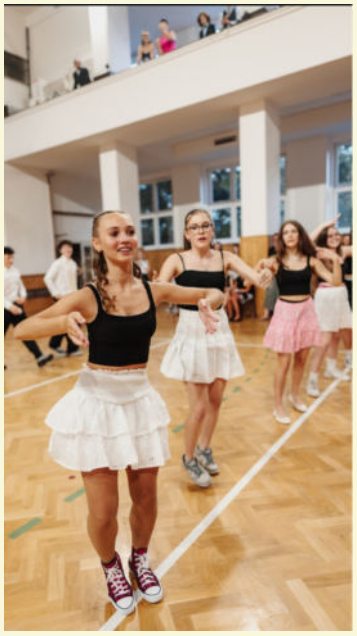

foto: Jaromír Zubák

Po celý večer jste se mohli občerstvit u pana Veselého a dospěláci ochutnat vynikající pravá francouzská vína. Samozřejmě nechyběly ani chlebíčky za lidové ceny. Koupit jste si mohli i lístky do tomboly a soutěžit o skvělé ceny jako

foto: Jaromír Zubák

jsou vouchery do Antonínova pekařství, zmrzlinárny Creme de la Creme, na lasergame Mercuria či na skvělé únikové hry a mnohé další. Vyhrát jste mohli také Antonínův chléb, výrobky od Manufaktury a Rituals či fanouškovské předměty od Slavie. Nechyběla ani dražba tradičního dortu od paní Zuzany Bludské, která je naším dloudobým sponzorem plesu.
Za skvělé fotografie jako obvykle děkujeme fotografovi Jaromíru Zubákovi.

Na závěr nechyběla tradiční afterparty se smetáky a košťaty!

Autor: redakce

Divadelní hra Lakomec

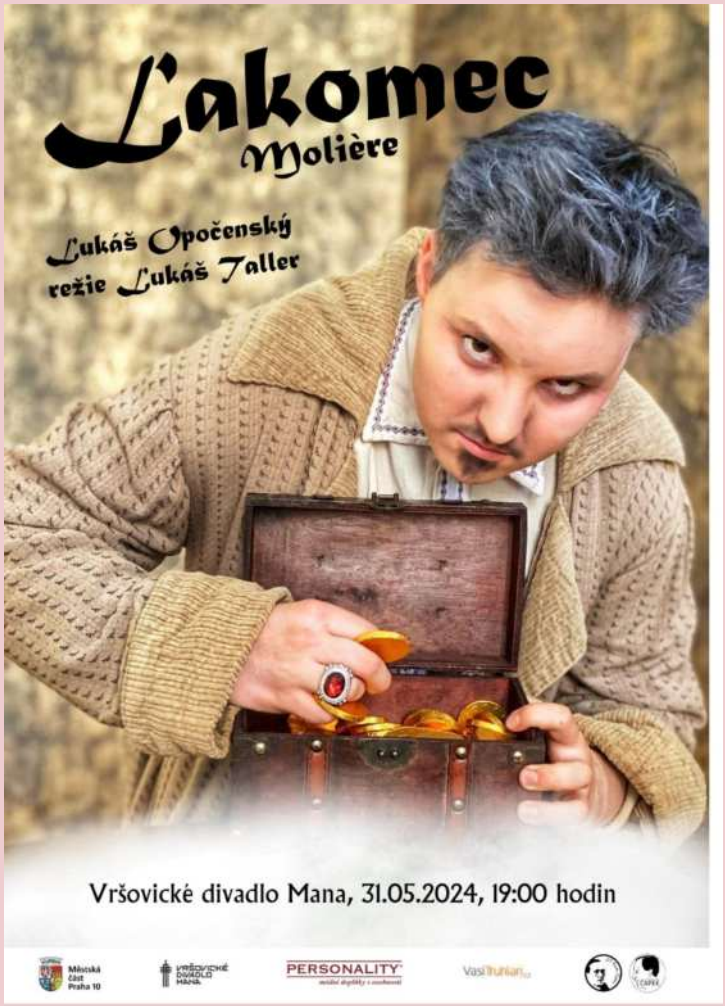

foto: Lukáš

Lakomec je jedním z nejslavnějších a nejuváděnějších děl J.B.P. Moliéra. Tento mistr francouzské a světové komediografie zachytil v hlavní postavě Harpagona, věčné lidské vlastnosti nezdravích tužeb, hamižností, podezíravostí a obav. Tento příběh se odehrává na francouzském dvoře, který vlastní Harpagon. A toto dílo bude hrát i náš divadelní soubor Čapek. Dílo je o lakomém šetřílkovi Harpagonovi, který se rozhodl zasnoubit se s nedávnou přistěhovalou dívkou Marianou, která se ovšem zamilovala do jeho syna. Harpagon má i dceru a ta je zamilovaná do správce jejich domu, ale Harpagon počítá s tím, že ta si vezme starého krále Neapole Anselma. V příběhu je mnoho potyček, ale nakonec to dopadne dobře. Sice Harpagon zůstane stále lakomý, ale všichni zamilovaní se vezmou.

Tento příběh má samozřejmě více zápletek. Toto představení je doprovázeno směsicí humoru, lásky a zmatku. Toto divadlo nerežíroval nikdo jiný než pan zástupce Mgr. Bc. Lukš Taller a hrají v něm: Lukáš Opočenský, Kateřina Dominiková, Tereza Hejátková, Václav Kohout, Oliver Topič, Mia Koulová, David Blažek, Mikuláš Pokorný, Isabela Svobodová, Barbora Hušáková, Alžběta Vodičková, Kristýna Blažková, Ella Pešková, Sára Kulíková.
,,Myslím že i přesto že jsme, alespoň tedy já, měla trému tak mezi herci panovala velmi pozitivní nálada. Já osobně jsem si to moc užila a bavilo mě jak samotné představení, tak s láskou a nadšením vzpomínám na zkoušky a všechny zážitky a zkušenosti, které mi divadelní soubor Čapek po dobu příprav dal.“ nechala se slyšet představitelka Frosiny, Kateřina Dominiková z 5.A.

Lístek stál 250 Kč a myslím, že to stálo za to. Pokud jste představení nenavštívili hned v pátek, tak se můžete přijít podívat příští rok znovu, ale už to samozřejmě nebude Lakomec. Doufáme že jste si to užili! A také nesmím zapomenout zmínit to, že patří velké díky všem, co se na průběhu podíleli jak pan zástupce, tak paní učitelka Fuchsová, ale také všichni, kteří v divadle hráli. Pokud jste si představení nechali ujít, tak nezoufejte, šanci máte ještě v úterý 4.6. anebo se můžete přijít podívat zase za rok na úplně nové představení. Doufáme že jste si představení užili jako my! A také nesmíme zapomenout zmínit to, že velké díky patří všem, co se na průběhu podíleli jak pan zástupce tak paní učitelka Fuchsová ale také všichni kteří v divadle hráli a nezapomínáme ani na skvělou propagaci na sociálních sítích paní učitelkám Dynterové a Žítkové. Možná tento článek právě čte někdo, kdo by také rád hrál divadlo a byl součástí divadelního souboru Čapek, není nic jednoduššího než hlídat termíny a až bude v září uveřejněn termín konkurzu pro nový školní rok, neboj se přihlásit! Možná jsi budoucí hlavní role zrovna ty! A i kdyby ne, tak známý citát praví: ,,Není malých rolí, je jen malých herců.“ Držíme ti pěsti a těšíme se u dalšího představení.

Autor: Rozálie Schmidová a Kateřina Dominiková

Školní ples: Speciální host aka Kapitán Demo

foto: Jaromír Zubák

Jak se asi spousta z vás již dozvěděla, 24.5. se v Sokole uskutečnil ples pro žáky, rodiče, učitele, přátele školy a hlavně pro naše deváté třídy a právě na něm se objevil i **legendární Kapitán Demo s jeho kapelou**. Ples vesele probíhal, když paní učitelka Žítková a Dynterová (které mimochodem moderovaly tento ples) oznámily, že teď na pódium přijde vystoupit hvězda obrovských rozměrů, samotný Kapitán Demo. No a tak tam přišla tlustá postava se svojí **Demo crew** a začali zpívat. Nejdřív se potřebovali rozezpívat krátkým úryvkem Já jsem K. Demo a potom už začali zpívat svou natrénovanou písničku. Jako první písničku zpívali **ADHD**, kterou rozhodně mnozí z vás znají a publikum z toho bylo tak nadšené, že nepřestávalo zpívat ani po konci písničky a ve skvělém flow roztleskalo celý sál a samotného Dema s kapelou přesvědčilo k zahrání ještě druhé, možná dokonce známější písně! A nebyla to žádná jiná než naše milovaná **Zlatíčka.** To už všichni řvali slova a moc si to užívali, drželi se spolu kolem ramen a skákali pod pódiem. Dva kytaristé v průběhu písně sešli z podia a šli „rozdávat lásku“ do publika, tam objímali jásající lidi. Celé vystoupení bylo velmi povedené a všem navodilo úžasný pocit štěstí a radosti tak, jak to umí jen Kapitán Demo.
Autor: Kateřina Dominiková

foto: Markéta Žítková

foto: Jaromír Zubák

Pálení čarodějnic z 5.A.

foto: Markéta Žítková

Určitě spousta z vás ví, že čarodějnice jsou svátkem z **30. dubna na 1. května** a v tomto článku se dozvíte jak tento den oslavila 5.A.

Celý úžasný den začal srazem v 8:00 před školou. Následně jsme se dopravili MHD na Nádraží Vršovice a potom jeli vlakem do Komořan, protože v Komořanech bydlí jeden dobrý člověk Petr O., u kterého jsme hodlali naši čarodějnici spálit. Pěšky jsme se dopravili na místo, kde bydlel pan Obraz a následně si prohlédli jeho užasnou a velkou zahradu. Po prohlídce zahrady jsme dostali úkol, a to zjistit, co je to filipojakubská noc a dohledat historii této lidové tradice pálení čarodějnic. Když jsme úkol dopsali, konečně jsme se vrhli na opékaní buřtů a marshmellounů a potom už jsme šli pálit čarodějnici, kterou jsme předem vyrobili na hodině pracovek. No a pak s dobře naplněnými břichy jsme se museli vypravit zase zpátky do školy. Mezitím jsme si ještě skočili pro drobnou sváču do Billy, a málem jsme proto nestihli autobus, protože jsme zpátky nejeli vlakem nýbrž autobusem. Autobus jel sice 40 minut, ale po cestě panovala dobrá nálada a tak jsme šťastně dojeli do školy. No a tím končil náš úžasný den.

A co jsme zjistili o filipojakubské noci si můžete přečíst v dalším článku...

Autor: Kateřina Dominiková

Filipojakubská noc a historie pálení čarodejnic

foto: Wikipedie.cz

foto: Wikipedie.cz

Filipojakubská noc se odehrává noci z 30. dubna na 1. května. Pálení čarodějnic a Valpuržina noc jsou často ztotožňovány s gaelským svátkem Beltain či s židovským svátkem Lag ba-omer, který se slaví ve stejném období. Tuto noc se pálí velké ohně a čarodějnice, lidé kolem slaví a tančí. Oheň měl v dřívějších dobách magickou funkci, zajišťoval ochranu a prosperitu.

Dalším typickým zvykem bylo metání zapálených košťat do vzduchu a nošení jejich ohořelých částí domů pro ochranu.

Kromě tohoto svátku se v souvislosti s nadcházejícím prvním májem stavěla májka, uklízelo se hospodářství a chlévy a umísťovaly se větvičky do oken za účelem ochrany.

Autor: Elizabeth Malinowska

Zpovídání pamětníků, aneb projekt 7.A

Veronika Dynterová

Víte, že naše škola napsala již několik knih? Letos jsme se my, žáci 7.A, zaměřili na rok 1968. Zajímalo nás, jak si tyto události pamatují lidé kolem nás. Nejdříve jsme se seznámili s tím, co se vlastně v roce 1968 stalo a pustili jsme si k tomu i nějaký dokument.

Na projektu k roku 1968 jsme začali pracovat začátkem roku. Od ledna jsme si začali povídat s pamětníky, kteří dorazili k nám do školy nebo jsme jeli my přímo za nimi jako to bylo v případě pana senátora. Jako bonus nás provedl pro Senátu. Vyslechli jsme celkem 8 pamětníků a jejich vzpomínky jsou nesmírně cenné, jelikož je chceme použít do knihy.

V dubnu jsme měli celý den na zpracování textů, které paní učitelka přepsala. Vymýšleli jsme název knihy, poděkování (poděkování pamětníkům), úvod a závěr. V textu jsme označili, co nám přijde jako nejdůležitější. V knize budou přepsány celé texty pro ty, které to zajímá a baví. Jelikož je doba jiná, zkusíme mladším čtenářům dění roku 1968 přiblížit pomocí facebookových příspěvků. V květnu a červnu pracuje technická část třídy na šabloně knihy a dívky kreslí ilustrace do knihy. Čeká nás ještě hodně práce, ale těšíme se na příští školní rok, kdy se s vámi sejdeme na vernisáži naší knihy.

Autor: Štěpán Vích

Kam na jahody?

foto: zpravy.cz

Máte chuť na sladké, červené jahody, ale nemáte doma zahrádku? Nevadí, právě sem vám hodím nějaké topy, kam zajít na samosběr jahod, ale nejdříve bych začala tipem, kdy je vlastně sbírat. Nejlepší je na samosběr jahod zajít s rodinou. Co je to ale vlastně samosběr? Samosběr je sklizeň jahod, kdy si natrháte jahody úplně samy.

Sezona jahod obvykle začíná začátkem června a kam z Prahy na ně vyrazit?

Vraňany

Asi nejnavštěvovanější lokalitou za Prahou je farma Vraňany. Na jejich webu se píše, že u nich by měla podle současného počasí začít sezona od 5. června do 20. července. Prozatím není cena na1 kg jahod upřesněna, ale když budete mít míň než tři kila, tak zaplatíte 100,- Kč. Pokud se rozhodnete, že navštívíte v létě Vraňany, tak se určitě ještě předtím podívejte na jejich webovky. Mimochodem Vraňany neprovozují jen samosběr jahod, ale také třeba hrášku, brambor, cibule nebo okurek.

Kunratice

Jahody Kunratice mají více polí, takže si potom na jejich webu můžete vybrat, jaké pole budete chtít navštívit. Zatím nelze zjistit, jaká bude finální cena za kilo jahod, ale my věříme, že to za chvíli zveřejní. No a pokud máte na jahody chuť, ale nemáte čas si na samosběr zajít, tak mám pro vás skvělou zprávu, protože si jejich jahody můžete pouze objednat. Následně si je vyzvednete na jednom z jejich výdejních míst a můžete se pustit do konzumace.

Autor: Kateřina Dominiková

Srdíčkové dny

Srdíčkové dny se touhle dobou slavily po celé České republice. A co jsou vlastně srdíčkové dny? Srdíčkové dny zařizuje nadace **Život dětem**, kteří na svém webu nebo třeba ve školách vybírají peníze na nemocné děti. **Letos srdíčkové dny pomáhají tříleté Barborce,** která trpí spinální svalovou atrofií I. typu. Příběh této holčičky je velmi smutný, protože na její vážnou, nevyléčitelnou nemoc se přišlo pozdě. Barborka musela okamžitě do nemocnice. Tehdy se rodině zhroutil celý svět. Po podání první dávky léku na zastavení nemoci byla Barborka už tak slabá, že začala bojovat o vlastní život. Holčička se nemůže hýbat, jíst, dýchat a vyprazdňovat. Nemůže mluvit, ale všemu krásně rozumí, směje se příběhům, vzlyká, vzteká se, trucuje, dokáže vyjádřit odpor a občas říct jedno slovo. Její zdravotní stav vyžaduje neustálou intenzivní péči. Lékařům se podařilo zachránit hybnost rukou a nohou. Díky tomu si Barborka umí pouštět pohádky na tabletu a také pohladit každého z rodiny, kterou nadevše miluje. Barborka svoji starší sestřičku neskutečně miluje. Když Eliška přijde ze školy, Barborka se rozzáří a tetelí štěstím. Barborka je trvale připojená na kyslík, maminka jí protahuje, cvičí s ní, rehabilituje a vidí drobné pokroky. Maminka si moc přeje pořídit pro Barborku elektrický vozík, který by mohla ovládat svou ručičkou. Pojišťovny ho ale bohužel neuhradí. Barborka potřebuje také další zdravotnický materiál, který pojišťovny neproplácí. Jsou to například stříkačky do pegu, krémy proti proleženinám, tampony, mastičky, materiál na hygienu a pro ošetření. Měsíční platba v lékárně je vždy kolem 10 000 Kč. Jen třeba nová čidla k pulznímu oxymetru stojí skoro 20 000 Kč. Celková částka, kterou rodina potřebuje, se může vyšplhat až na neuvěřitelných 700 000 Kč. Na naší škole se vydělala částka **3 196 Kč.** Prodávali se zde propisky, magnetky a dalších pár věcích**. Děkujeme všem, kteří si něco zakoupily.**

Autor: Mariana Rútová

Nové školní dresy

foto: Veronika Dynterová

Vzpomínáte si na projekt Moje Stopa, který se u nás ve škole uskutečnil na podzim? Moje stopa je projekt participativního rozpočtu Městské části Praha 10, kde žáci mohou navrhovat vylepšení pro svou školu a místní prostředí. Děti navrhují různé věci za danou částku a následně děti a vedení školy vyberou, o co se bude hlasovat.

Na tomto projektu se podílela celá škola. Každá třída měla nějaké originální nápad, ale jen některé se dostaly do užšího výběru. Ve výběru byly například dresy, rekvizity do školního divadla, sedací pytle a školní merch. Následně jsme my žáci hlasovali na hodinách informatiky o to, co nám přijde nejlepší. A co vyhrálo? Nové školní dresy! A když jsme škola Karla Čapka, tak jedině s logem mloka!

A jak tyto nové dresy vypadají? Jsou celé černé se zlatými detaily. Ke zlatým detailům patří pruhy na krátkých rukávech a stranách těla, a dva mloci kteří jsou inspirováni knížkou Válka s Mloky od Karla Čapka. Na zádech jsou čísla a název naší školy.

Přejeme našim skvělým hráčům a reprezentantům, aby jim tyto dresy přinesly mnoho sportovních úspěchů!

Autor: Rozálie Schmidová

Den ve sportovním oblečení

Máte rádi sport? Jestli ano a máte nějaké to sportovní oblečení, tak je pro vás tato výzva ideální. Školní parlament se totiž rozhodl, že v dubnu, na mezinárodní den tance, uspořádá den ve sportovním oblečení. Žáci naší školy se tak převlékli za cyklisti, fotbalisty, hokejisty nebo florbalisty. Potkat jste je ale mohli s tenisovými pálkami nebo přilbou na hlavě. O velké přestávce se z rozhlasu linula taneční hudba, na kterou jsme si mohli zatancovat.

foto: Veronika Dynterová

Pojďme se v tomto článku ale podívat i na naše české nejznámější sportovce. Třeba mezi ně budete v budoucnu patřit i vy!

Věra Čáslavská
Naši bezesporu nejúspěšnější olympioničkou je gymnastka **Věra Čáslavská**. V roce 1964 získala v Tokiu 3 zlaté medaile, na následujících hrách v Mexiku pak celkem 4 - ve víceboji, na bradlech, v prostných a v přeskoku.

Emil Zátopek
Nesmíme zapomenout ani na **Emila Zátopka**. Získal celkem 4 zlaté medaile, z toho 3 na olympiádě v Helsinkách v roce 1952. bylo to v běhu na pět a deset kilometrů a také v maratonu. Tento jedinečný výkon se nikomu nepodařilo překonat ani zopakovat.

Jan Železný
Oštěpař Jan Železný je držitelem tří zlatých medailí (Barcelona, Atlanta a Sydney). Je považován za nejlepšího oštěpaře všech dob- jeho rekordní hod je 98, 48 cm z roku 1996 doposud nebyl překonán.

Autor: Karel Filip

Škola dobra a zla: Den v bílém či černém oblečení

foto: Veronika Dynterová

Máme tu nový měsíc a s tím i novou výzvu. Co si pro nás připravil školní parlament teď? Školu dobra a zla. Měli jsme se tematicky obléknout, buď do černé nebo bílé. Tento nápad byl inspirován filmem Škola dobra a zla.
Film je o Sophii, která se celý svůj život nemohla dočkat toho, až ji unesou… Takhle začíná knížka Škola dobra a zla. Sophie pochází z města, ze kterého se pravidelně jednou za čtyři roky ztrácí dvě děti. Všeobecně se tvrdí, že je unáší tajemný školník ze Školy dobra a zla a že na té škole pak studují. Vybírá vždycky jedno nejhezčí a nejhodnější děvče (nebo chlapce) a pak jeho naprostý protiklad. Jedno dítě je předurčeno stát se kladnou pohádkovou postavou a druhé zápornou. Několik let nato, co se děti ztratí, je obyvatelé města nacházejí v ilustracích knih, které se záhadně objevují v místním knihkupectví. Všem dětem i tajemný školník nahání strach a nepřejí si, aby je unesl. Jedinou výjimkou je Sophie – ta se už nemůže dočkat, až z města odejde.
No a jak už jsem zmiňovala výše, celý náš úkol spočíval v tom, že jsme se měli obléknout jako ta kladná nebo ta záporná postava. Která barva si myslíte, že jednoznačně převažovala? Bílá nebo černá? Pokud si myslíte, že černá, máte pravdu! Někteří žáci se ale oblékli do černo - bílé kombinace s tím, že přece nic není černé nebo jen bílé.

Autor: Kateřina Dominiková

Mezinárodní den matek

Mezinárodní den matek slavíme každý rok druhou neděli v květnu. Letos tento den připadá na neděli 12. května.

Proč ho slavíme :

Tento svátek je známý po celém světě a slavíme ho proto, aby se vyzdvihla významnost mateřství a uznání všech matek. Tento svátek začal již v antickém Řecku a Římě, kde se slavila matka bohů a božstev.

Historie:

V 16. století se v Anglii oslavoval svátek matek pod názvem mateřská neděle a připadal na postní dobu před Velikonocemi. Mnoho chudých lidí tehdy sloužilo daleko od domova v bohatých domácnostech, a tak nemohli trávit čas se svými matkami. Proto sloužící dostávali na tento den volno, aby se mohli setkat s příbuznými nebo se jít pomodlit do kostela. Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla až roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. V roce 1914 se prezident USA Woodrow Wilson rozhodl, že vyhlásí první oficiální oslavu Den matek konající se druhou květnovou neděli. V Československu se tento svátek začal slavit roku 1923. Jeho propagátorka byla Alice Masaryková. Po druhé světové byl postupně zatlačován do mezinárodního dne žen (8.března)

Čím je potěšíte :

Je toho spousta, čím maminku potěšíte, ale my vám dáme pár tipů.

1. Vouchery

Každý z vás určitě zná vouchery na zmrzliny a masáže. Ale my vám dnes ukážeme vouchery, které nic nestojí a můžete je vyrobit. Stačí si vzít papír, nůžky a nějaké pěkné fixy. Nejprve si na papír vyznačte fixou kde budete vouchery stříhat. Pak si vezměte fixy, které se vám líbí a napište na ně, na co ten voucher je. Nějak to hezky ozdobte a potom zastřihněte okraje tak, aby se dal voucher trhat. Pak jen připevněte na lednici nebo na stůl a maminka si z voucherů bude trhat. Voucher na mytí nádobí, masáž pro maminku, kytičku...

2. Merci

Myslím, že každá maminka má ráda čokolády Merci. Tento dárek ji určitě potěší. Vezměte Merci a papír. Rozstříhejte papír na malé papírky a napište na ně pro jakou příležitost si má maminka čokoládu vzít. Pak papírky nalepte na čokolády.

3. Na výlet

Pokud vaše mamka má ráda zvířata, tak můžete vyrazit do Pražské zoo například na papoušky, opice nebo třeba na kočkovité šelmy.

Nebo zajděte třeba na italskou kopečkovou zmrzlinu do Crème de la crème. Nebo na procházku do přírody, najděte klidný park a užijte si společnou procházku. Nebo odpoledne v útulné kavárny s dobrým čajem nebo kávou a s nějakým dobrým zákuskem může být také skvělé!

Autor: Rozálie Schmidová, Anežka Žížalová a Mariana Rútová

Den dětí

Den dětí zná snad každé dítě, je to totiž jejich druhý svátek. Den dětí se slaví každý rok 1.června a ke dni dětí patří různé aktivity spojené s rodinou a přáteli, dárečky a nebo blahopřání. Má upozornit na právo a potřeby dětí . Den dětí vznikl v Turecku 23. dubna roku 1920 během války. Tehdejší ochránce národních práv Mustafa Kemal prohlásil, že důležitou součástí nového státu jsou děti. Jak víme, rodiče většinou připraví svým dětem nějaké překvápko, tak rodičům dám nějaké tipy, kam si s dětmi zajít.

1. Průhonický park Unesco, v Průhonicích jižně od Prahy je překrásný zámecký park Unesco. Park zámku patří mezi ty nejvýznamnější v České republice, takže ho doporučuji hlavně pro milovníky přírody.

2. Aquapalace Praha známý také jako akvapark Čestlice je unikátní sportovně relaxační komplex pro rodinu i s malými dětmi. Je to ten největší aquapark ve střední Evropě, takže kdo rád plave, je tohle jeho oblíbené místo. A děti to opravdu ocení!

3. Hrad Karlštejn. Jestli máte rádi hrady nebo zámky, Karlštejn je pro vás jako dělaný. Karlštejn je jeden z nejkrásnějších hradů u nás, proslavený super veselohrou Noc na Karlštejně.

4.Safari Resort Hluboká u Borvan .V tomto safari je více jak 230 zvířat, a dokonce se tam můžete i ubytovat v budově jménem Bison lodge nebo do Teepee village.

5. Arcade Hry (hlavně pro herní závisláky) Jedno z nejdéle otevřených muzeí videoher v Evropě, které poprvé otevřelo v roce 2011. V expozici naleznete 170 plně funkčních automatů, široké možnosti občerstvení, vytápění na zimu, chlazení na léto, ale hlavně desítky hodin úžasné retroherní zábavy a vzpomínek.

6. Technické muzeum Liberec. Technické muzeum Liberec je místem, kde se potkávají příznivci techniky z celého trojzemí a kde je možné se seznámit s bohatou technickou historií kraje. Nachází se v areálu bývalých Libereckých výstavních trhů ve čtyřech pavilonech.

7.Stezka korunami stromů v Krkonoších. Stezka korunami stromů je spíše pro odvážlivce co mají rádi výšky a docela dlouhou procházku. Je to ale procházka plná zábavy, krásného výhledu a navíc i s obří klouzačkou až dolů

Autor: Ellen Víchová

Mezinárodní den Afriky

Věděli, jste, že se slaví i mezinárodní den Afriky a to 25. května? Afrika je obrovský světadíl plný zajímavých lidí a zvířat. Já jsem pro vás vybrala ohrožené druhy zvířat, o kterých je zajímavé se v souvislosti s tímto dnem zmínit. První tři z nich patří do tzv. **Velké pětky Afriky**.

Nosorožec dvourohý:

-někdy se mu říká nosorožec černý
-dospělý nosorožec váží 800-1500 kilogramů a měří 1,4-1,7 metru
-nosorožec má dobrý sluch a čich, ale nemá dobrý zrak
-rád je sám a je plachý
-nosorožec dvourohý je kriticky ohrožený
-strašně moc nosorožců se zabíjí, protože pytláci chtějí jejich rohy - z rohů se vyrábějí ozdobné dýky a různé šperky
-nosorožec má pohyblivý horní pysk, kterým otrhává lístky a větvičky ze stromků a keřů
-dříve žil nosorožec skoro v celé subsaharské Africe, teď ho najdeme jen v nějaké části jižní Afriky
-pase se večer nebo v noci za tmy
-jeho rohy jsou z kreatinu jako naše nehty

Slon africký:

-slon africký je velmi veliký, dorůstá až do výšky 4 metry
-je největší suchozemský savec
-sloni můžou žít všude tam, kde mají dostatek potravy a vody - můžeme je vidět i ve vysokých nadmořských výškách
-dožívá se 65-90 let
-samice slona váží 4 tuny a samec 6-7 tun
-největší slon měřil 3,95 metrů a vážil 12 tun
-sloní samice žijí ve skupinách po 10-12 členech odděleně od samců, mláďata žijí se samicemi, samičí skupina má v čele dominantní samici a samci mají vlastní skupiny(staří samci pak žijí sami)
-sloni se dorozumívají choboty, kterými dokážou vydávat mručivý zvuk - dorozumívají se hlavně při hledání potravy, když na ostatní členy nevidí
-sloni jsou býložravci a každý den snědí asi 225 kg potravy

Buvol africký:

-vypadá trochu jako kráva
-měří 1,4-1,7 metrů
-samec váží až 900 kg a samice asi 450 kg
-buvoli žijí ve stádu, které má až 1000 členů, ale to stádo se ještě dělí do menší skupiny po 20-30 členech
-pasou se v noci, přes den odpočívají
-dokážou docela rychle běhat, běhají i rychlostí 55 km/h
-svou oběť napadá zezadu nebo z úkrytu, dělá to sofistikovaně (důmyslně, promyšleně), si ji několikrát nadhodí a udupe kopyty
-když se necítí ohroženě ani není rozrušený, tak na nikoho nezaútočí - ani na člověka
-mláďata se rodí po období dešťů, protože je hodně potravy
-žije až 15 km od zdroje vody
-existuje i buvol pralesní a krátkorohý

Autor: Johana Lachnitová

Mezinárodní den čaje

Organizace spojených národů neboli OSN rozhodla vyhlásit 21. květen **Mezinárodním dnem čaje** a tak se tento den slaví každý rok jako den čaje.

Historie
Den čaje byl poprvé slaven v roce 2005 v indickém městě. Později byly oslavy pořádány také na Srí Lance v letech 2006 a 2008. V roce 2015 se indická

foto: Brainmarket.cz

vláda rozhodla **DEN ČAJE** rozšířit do celého světa prostřednictvím mezivládní skupiny FAO pro čaj.
K rozšíření této tradice významně přispěla i zmíněná OSN. Čaj pochází z Východní Asie. Nejstarší dochované zmínky o čaji jsou z roku 350 našeho letopočtu. Dříve se používal jako lék, ale postupem času se začal označovat za delikátní nápoj, který má mnoho zdraví prospěšných látek.

Co je to DEN ČAJE?
Tento den podporuje zejména kolektivní akce k realizaci aktivit ve prospěch udržitelné výroby a spotřeby čaje a zvýšení povědomí o jeho důležitosti.
V rozvojových státech se denní mzda sběračky čaje pohybuje mezi 1 - 2 dolary na den, což je zoufale málo. I na tyto skutečnosti den čaje poukazuje.
Pojďme se společně podívat na to, co o čaji víme.

Jak se čaj vyrábí?
Čaj se vyrábí z rostliny **Camellia.** Existuje mnoho různých druhů čajů: **bílý, žlutý, zelený, oolong, černý a tmavý.** Každý z těchto druhů má specifický způsob přípravy.

Zde jsou hlavní kroky

foto: Wikipedie.cz

pro výrobu čaje:
1. Pěstování a sklizeň - Celý tento proces začíná na plantážích, kde jsou čajové keře pěstovány.
2. Oxidace - Po sklizení jsou lístky čaje oxidovány.
3. Sušení - Následně co jsou lístky po oxidaci tak jsou sušeny, aby se zastavil proces oxidace.
4. Smíchání - Výsledné sušené lístky jsou dost často smíchávány, aby měly lepší chuť.

Autor: Štěpán Vích

Mezinárodní den svobodného tisku

foto: idnes.cz

Mezinárodní den svobodného tisku se slaví **3. května už od roku 1993.** Vám to možná nic říkat nebude, ale vašim babičkám a dědečkům ano. Toto výročí si novináři připomínají pod záštitou **Organizace spojených národů a jejich organizace UNESCO**.
Pro letošní rok dne svobody tisku novináři vymysleli heslo *„Journalism under digital siege“* neboli v překladu z angličtiny na češtinu *„Novinářství v digitálním obklíčení „*. Toto heslo může mít mnoho významů. Pořadatelé tím mají na mysli především obavy plynoucí ze sledování novinářů, ale i dalších aktivistů, opozičních činitelů, kritiků, a dalších „nežádoucích“ osob za použití prostředků digitálního sledování. Špionáž a porušování principů ochrany osobních údajů a soukromí osob se stalo v posledních letech novou normou.
Nedávná odhalení ukázala, že tyto aktivity nejsou neobvyklé nejen v zemích s diktátorskými a autoritativními režimy, kde často vedou svévolnému zadržování a persekuci osob, ale i k mučení a možným mimosoudním popravám novinářů a vydavatelů. Bohužel v určité míře se vyskytují v zemích s demokratickými zřízením.
Ale teď se zase vraťme zpátky do minulosti naší země. Když nás napadli nacisté, tak jsme nemohli psát, co třeba vidíme. Mohli jsme psát nesvobodně, pod tlakem a strachem. Nebo v televizi jsme nemohli hrát věci, které

foto: idnes.cz

nacistům vadili nebo je popírali. Stejně tak o pár let později, když jsme byli pod vlivem komunistické strany. V novinách byla přísná cenzura a novináři nemohli psát, co chtěli. Proto je tento svátek pro nás novináře tak moc důležitý. **Važme si svobody slova a tisku.**

Autor: Karel Filip

Jak vypadá redakce

Žurnalistika neboli novinářství pochází původně z francouzského slova žurnál - deník. Žurnalismus je tvorba a distribuce zpráv o aktuálních událostech, a to prostřednictvím různých forem - tisku, televize, rozhlasu a internetu. Tyto formy jsou souhrnně nazývány masová média. V minulosti se v Československu používal pojem hromadné sdělovací prostředky. Žurnalista nemusí pracovat v masovém médiu, může tvořit např. pro tiskovou agenturu, která pak své produkty masovým mediím prodává. A jak vypadá redakce?

ŠÉFREDAKTOR
Šéfredaktor je šéf celého týmu redakce zpravodajství. Řeší provozní a personální problémy, stížnosti a žaloby.

EDITOR
Editor se stará o obsah. Posuzuje nápady redaktorů. Společně se domlouvají, jak bude příspěvek vypadat – co bude reportáž řešit a její obrazovou stránku.

KOEDITOR
Koeditor je pomocník editora. Pomáhá mu při tvorbě bodového scénáře a shání hosty do vysílání. Zároveň ale i pomáhá jednotlivým redaktorům. Pomáhá jim řešit nějaké komplikace v terénu – najít hosta, zjistit adresu, obvolat aktuální stav atd.

REDAKTOR
Redaktor je ten, kdo musí aktivně vyhledávat aktuální zpravodajská témata. Ta pak nabízí ke zpracování a navrhuje nejen jejich obsah, ale i formu. Po schválení editorem vyráží s kameramanem do terénu. Natáčí rozhovory.

MODERÁTOR
Moderátor uvádí jednotlivá témata zpravodajských relací. Jeho úkolem je uvítat diváky, vymýšlí okruhy pro besedy s hosty, které pak moderuje.

PRODUKČNÍ
Ten zajišťuje finanční (peněžní) plánování a připravuje rozpočet. Ale také domlouvá veškeré věci a lidi – techniku, kameramany, střihače, režiséry, zvukaře, osvětlovače, grafiky, záznamníky, kostymérky atd.

KAMERAMAN
Kameraman je ten co vše natáčí. Redaktor by měl mít představu, jaké záběry bude potřebovat, jakých detailů si má kameraman všímat.

STŘIHAČ
Natočený materiál se na závěr dostává na střižnu. Společně s redaktorem pak celý příspěvek pokrývají záběry.

GRAFIK
Vše ostatní, co vidíme na obrazovce a nenatočil to kameraman, je dílem grafika. Mapy, grafy, tabulky, titulky, pozadí, animace 2D i 3D, jmenovky, telefonáty, předěly atd.

Mezinárodní den koktejlů

foto: lemon8.com

foto: lemon8.com

foto: pinterest.com

Určitě víte, že svůj mezinárodní den mají matky, otcové, děti i zvířátka. Myslím si ale, že vám uniklo, že svůj mezinárodní den slaví i koktejly! V tomto článku se dozvíte spoustu zajímavostí právě o tomto dni. Ideální čtení přímo na léto!

PROČ ZROVNA 13. KVĚTNA?

Mezinárodní den koktejlů se slaví 13. května. Proč ale zrovna v tento den? Celý příběh koktejlů se začal psát právě **13. května roku 1806.** Novinář Harry Croswell reagoval na otázku jednoho zvídavého čtenáře: *„Co je to koktejl?“* Odpověděl na ni: *„ Koktejl je posilující alkoholický nápoj složený z lihovin, cukru, vody a dalších hořkých surovin.“* A toto je právě první zmínka o definici slova koktejl.

Koktejly ale naštěstí nemusí být složené jen z alkoholu. Dnes se pořádají dokonce i **mezinárodní soutěže v koktejlech právě nealkoholických**. A tak si jich můžeme užívat i my, děti.

Mickey Mouse

Jste na večírku, je vám děsné vedro a nevíte co s tím? Připravte si osvěžující Mickey Mouse koktejl!

Budeme potřebovat:
Vysokou sklenici
1 dcl Coca Coly
Vyšlehanou šlehačku
Kopeček vanilkové zmrzliny
Nastrouhanou čokoládu
Dvě koktejlové třešně

Postup:
Do sklenice nalijeme deci vychlazené coly, do ní vložíme kopeček vanilkové zmrzliny a přidáme vyšlehanou šlehačku. Nakonec ozdobíme strouhanou čokoládou a koktejlovými třešněmi a máme HOTOVO!!!

Queen of strawberries

Pro všechny královny večera namíchejte 6 cl rozmačkaných jahod (mohou být i mražené), 6 cl ananasového džusu, 2 cl kokosového mléka a 2 cl smetany na šlehání. Přelijte do vysoké sklenice a ozdobte jahodou.

Výborný drink máte připravený!!

Piňa Colada

Dostanete chuť na alkoholickou Piňa Coladu, ale chcete abstinovat? Udělejte si nealkoholickou Pina Coladu! Je vhodná pro děti i dospělé. (Zde jsem vybrala recept na 4 porce)

Budeme potřebovat:
0,5 kelímku smetany
3 dl ananasového džusu
0.5 konzervy kokosového mléka
1.5 lžičky agáve sirupu

Postup:

Vše smícháme dohromady a řádně promícháme.
Do vhodných sklenic dáme led a nalijeme již získanou tekutinu. Ozdobíme plátkem pomeranče nebo ananasu a máme HOTOVO!!!!!

Autor: Kateřina Dominiková

Den slunce

foto: krcmic.cz

Den slunce se slaví **3.května.** Cože vy jste nevěděli, že mezinárodní den slunce vlastně je? Tak já vám řeknu, proč se mezinárodní den slunce vlastně slaví.

Cílem tohohle mezinárodního dne je zejména propagace používání slunečního záření, díky kterému můžeme používat elektřinu. V tento den si připomínáme nejen dobré věci, ale i ty špatné věci o slunku. Den Slunce se začal poprvé slavit v roce **2002**. V roce 2002 se v tento den uskutečnilo skoro 400 různých akcí na podporu Slunce. Nyní tento den podporuje už 25 zemí.

Mezi dobré věci rozhodně patří to, že si naše tělo díky Slunci dělá velmi potřebný vitamín D, ale mezi špatné věci patří třeba to, že1 mezi 11 a 15 hodinou byste neměli být moc na přímém sluníčku. V této době je totiž příliš velké riziko toho, že se na slunci spálíte, a tak ještě zvýšíte možnost onemocnění rakovinou kůže.

Pár zajímavostí o Sluníčku:
Slunce je pro nás hodně důležité, ohřívá naší planetu, a díky tomu tu můžeme žít.
Každou vteřinu Slunce spálí 4 miliony tun vodíku.
Slunce je vzdálené od Země 149,60 milionů kilometrů.
Slunce vzniklo zhruba před 4,5 miliardy let, takže je právě v polovině svého života. Takže když někdo řekne, že Slunce brzy vyhasne, tak je to špatně, protože svítit bude minimálně další 4 miliardy let.

Autor: Andrea Mičánková

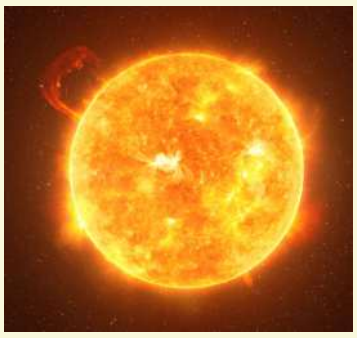

foto: světenergie.cz

7 nejčastějších otázek, které dostávají učitelé angličtiny

foto: Elizabeth Adelide Malinowska

Moje maminka pracuje jako učitelka anglického jazyka již několik let, proto jsem se rozhodla, že s ní udělám rozhovor a zeptám se jí, na co se jí lidé nejčastěji ptají při její práci učitelky. Maminka pracuje v jazykové škole, ne na základce.

1. Dostávají dobrý plat?
Ne. Nedostávají moc peněz. Pokud pracují velmi tvrdě a pracují více, než by měli, pak by se plat mohl pohybovat kolem 50 tisíc. Ale obvyklý plat se pohybuje kolem 35-40 tisíc korun.

2. Stojí ty peníze za to?
To je pro každého jiné, ale bohužel ne. Učitelé nedostávají zaplaceno za to, když například kontrolují domácí úkoly, mají prázdniny, mají zrušené hodiny. Plat v jazykové škole nemají ani za hodiny, které je potřeba k jejich skutečnému plánování, když mají schůzky s rodiči, školení jiných učitelů a dokonce i pracovní cesty do jiných zemí (což znamená cestovní náklady, hotely a další..) jsou často neplacené!

3. Kolik let vyučuje obvyklý učitel angličtiny?
Moje rodiče jsou oba učitele angličtiny a pracují jako učitelé asi 20-30 let. Mimochodem mojí mámě je 48 a mému tátovi 55. Oba se této práci věnují asi 20 let.

4. Co je běžnější? Učit děti, nebo dospělé?
Z výzkumu, který se mi podařilo získat, je docela těžké na to přijít. Ale řekla bych, že učitelé angličtiny většinou preferují výuku dospělých, ale je to docela vyrovnané.

5. Kdyby měli tu možnost, chtěli by se vrátit v čase a změnit své povolání?
To je opět názor velmi individuální. Mnohé práce velmi baví, ale kvůli penězům často odcházejí pracovat jinam. Moji rodiče jsou šťastní, že pracují jako učitelé angličtiny a neměnili by.

6. Co mají učitelé angličtiny rádi na své práci?
Řekla bych, že se jim líbí, když vidí, jak se jejich studenti postupem času zlepšují a jsou přešťastní, když mohou pomáhat ostatním.

7. Potřebují všichni vysokoškolské vzdělání?
Moji rodiče jsou cizinci. V České republice k získání pracovního víza nepotřebujete vysokoškolské vzdělání, ale v některých zemích ano. Většinou záleží na tom, na jaké škole učitelé angličtiny pracují. Pro některé to není vůbec přísné a pro jiné je přísnější, kde získali vzdělání.

Autor: Elizabeth Malinowska

Rozhovor s paními učitelkami ze 3.B

foto: Jltka Baselová

Naše redaktorka udělala rozhovor s paní učitelkou Hejnou a Svobodovou.

Se kterou třídou máte největší vztah?
Paní učitelka Monika: 8.B, 3B
Paní učitelka Kristýna 3.B, 8.B, 8.A, 5.C

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět na střední škole?
Paní učitelka Monika: psychologie
Paní učitelka Kristýna: chemie

Nejoblíbenější kolej v Bradavicích?
Obě paní učitelky řekly NEBELVÍR

Jaká byla vaše první škola, na které jste učila?
Paní učitelka Monika: ZŠ Chlupova Praha 13
Paní učitelka Kristýna: ZŠ a MŠ Barandov Chaplinovo náměstí

Co děláte nejraději o volném čase?
Paní učitelka Monika: zahradničení
Paní učitelka Kristýna: čtení, procházky s pejsky, kultura a Slávie

Stalo se vám, že někdy studenti věděli víc než vy?
Obě paní učitelky řekly ANO

Jaká je vaše nejoblíbenější káva?
Paní učitelka Monika: káva s mlékem
Paní učitelka Kristýna capučino, flat white

foto: Jltka Baselová

Chtěla jste vždycky učit?
Paní učitelka Monika: ne, chtěla jsem být módní návrhářka
Paní učitelka Kristýna: ano nebo také patoložka

Nejoblíbenější rasa psa?
Paní učitelka Monika vlk
Paní učitelka Kristýna border terier

Autor: Ema Němcová